

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 59/2013-16

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 30. januára 2013 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. K. J., Ž., zastúpenej spoločnosťou JUDr. M. P., advokátka, s. r. o., Ž., v mene ktorej koná konateľka a advokátka JUDr. M. P., vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a jej práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 87/1998 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. K. J. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 7. novembra 2012 doručená sťažnosť Ing. K. J., Ž. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej

lehote zaručeného čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Žilina (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 87/1998.

Z predloženej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľka vystupovala v označenom súdnom konaní ako žalovaná v konaní o zaplatenie sumy 225 000 Sk s príslušenstvom titulom pôžičky.

Sťažovateľka v sťažnosti uviedla, že *„od podania návrhu v roku 1997 až do dnešného dňa nebolo vo veci právoplatne rozhodnuté a to napriek tomu, že ide o takmer 15 rokov trvajúci spor“*.

V sťažnosti doručenej ústavnému súdu sťažovateľka vyjadrila názor, že postupom okresného súdu došlo k zbytočným prietahom, a tým aj k porušeniu jej označených práv.

Sťažovateľka v sťažnosti tiež uviedla, že *„pri uplatnení ochrany môjho základného práva som využila všetky právne prostriedky, ktoré mi právne predpisy na jeho ochranu poskytujú. Dňa 1. 10. 2012 som podala sťažnosť proti porušovaniu práva na verejné prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa § 62 zák. č. 757/2004 Z. z. (zákon o súdoch) v znení neskorších predpisov predsedovi Okresného súdu v Žiline, pričom na sťažnosť v zákonnej 30 dňovej lehote odpovedal, pričom túto sťažnosť uznal za dôvodnú.“*

Sťažovateľka v závere svojej sťažnosti navrhla, aby ústavný súd po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie takto rozhodol:

„1. Základné právo Ing. J. K., rod. L., bytom Ž. na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov upravené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a v čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd Okresným súdom v Žiline postupom v konaní vedenom pod sp. zn. 6C 87/1998 porušené bolo.

2. Okresnému súdu Žilina prikažuje v konaní vedenom pod sp. zn. 6C 87/1998 konať bez zbytočných prietahov.

3. Ing. J. K., rod. L., bytom Ž. p r i z n á v a primerané finančné zadost'učinenie vo výške 15 000,- € (slovom pätnásťtisíc eur), ktoré je Okresný súd v Žiline povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Okresný súd Žilina je p o v i n n ý uhradiť s'ťažovateľovi trovy právneho zastúpenia vo výške 323,50 € na účet právneho zástupcu JUDr. M. P., advokátka, s.r.o., Ž., do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o s'ťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných priet'ahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom...

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom...

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každú s'ťažnosť predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti s'ťažovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní s'ťažnosti ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jej prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy

podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Je objektívnou skutočnosťou, že napadnuté konanie neprebiehalo v súlade s požiadavkou na postup súdu bez zbytočných prietáhov. Ústavný súd však v súčinnosti s okresným súdom zistil, že z odpovede predsedu okresného súdu, ktorou konštatoval dôvodnosť sťažnosti na prietahy v konaní, okrem iného vyplynulo aj to, že v napadnutej veci bol určený termín pojednávania na 16. november 2012, a predseda okresného súdu v tejto odpovedi zároveň uviedol, že *„po vykonanom dokazovaní a vyhodnotení všetkých údajov, bude vo veci rozhodnuté“*. List predsedu okresného súdu sp. zn. 1 SprS/588/2012 z 30. októbra 2012 bol doručený právnej zástupkyňi sťažovateľky 14. novembra 2012. Ďalej ústavný súd zistil, že okresný súd uznesením sp. zn. 6 C 87/1998 z 30. novembra 2012 napadnuté konanie zastavil pre späťvzatie návrhu navrhovateľom.

V kontexte opísaných skutočností a faktu, že sťažnosť bola doručená ústavnému súdu 7. novembra 2012, teda ešte pred doručením odpovede predsedu okresného súdu (14. novembra 2012) na jej sťažnosť na prietahy v konaní, vychádzajúc ďalej z toho, že podľa zistení ústavného súdu sťažovateľka podala sťažnosť na prietahy v napadnutom konaní prvýkrát až po takmer pätnástich rokoch od začatia konania, možno konštatovať, že v konaní bola pasívna a nepostupovala v súlade so zásadou *„bdelým, nie spiacim patrí právo“* (vigilantibus non dormientibus iura subveniunt). Ústavný súd preto dospel k záveru, že sťažovateľka zjavne po dlhú dobu nepocitovala dĺžku napadnutého konania ako svoju psychickú traumu. Na druhej strane ústavný súd ďalej tiež dospel k záveru, že sťažnosť na prietahy v konaní pred všeobecným súdom bola efektívna, pretože asi dva týždne od doručenia odpovede predsedu okresného súdu okresný súd uznesením napadnuté konanie zastavil, čo je priaznivý výsledok konania pre sťažovateľku, a toto jeho uznesenie nadobudlo právoplatnosť 1. januára 2013.

Z uvedeného preto nepochybne vyplýva, že v danej situácii už nie je potrebné odstraňovať prietahy v konaní, pretože opatrenia predsedu okresného súdu boli efektívne a predmetné konanie vo veci samej bolo právoplatne zastavené 1. januára 2012.

Vychádzajúc zo všetkých rozhodných skutočností, majúc na pamäti primárny účel takejto sťažnosti, ktorým je poskytnúť ochranu sťažovateľkiným právam prostredníctvom ústavného súdu (v prípade, ak ostatné právne prostriedky nápravy zlyhali, respektíve nevedli k náprave), čo v konečnom dôsledku v jej prípade znamená odstránenie stavu právnej neistoty (k čomu aj bezprostredne po podaní sťažnosti došlo), respektíve aj k zániku z tohto uhla posudzovaného predmetu konania pred ústavným súdom, ústavný súd dospel k záveru, že sťažnosť sťažovateľky je potrebné odmietnuť ako zjavne neopodstatnenú (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Z týchto dôvodov ústavný súd už pri predbežnom prerokovaní sťažnosti rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto uznesenia a ďalšími návrhmi sťažovateľky sa už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 30. januára 2013